

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 stycznia 2014 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. orzekł, że Z. G. jako spadkobierca ponosi odpowiedzialność za zobowiązania spadkodawcy – zmarłego w dniu 27 grudnia 2013 r. C. G. (1) z tytułu nieopłaconych składek na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego za okres: listopad 2005 r., styczeń 2006 r., od czerwca 2007 r. do września 2009 r., od grudnia 2009 r. do lutego 2010 r., od lutego do marca 2013 r., od września do listopada 2013 r. w łącznej kwocie 11.466,66 zł (w tym należność główna w kwocie 7.356,66 zł oraz odsetki liczone na dzień 27 grudnia 2013 r. w kwocie 4.110 zł).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy zaznaczył, że Z. G. na podstawie Aktu Poświadczenia Dziedziczenia Repertorium A nr 3091/2014 z dnia 22 października 2014 r. nabyła po zmarłym C. G. (1) spadek w całości. Stosownie zaś do dyspozycji art.31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych do należności z tytułu składek stosuje się przepisy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Stosownie do treści art.97§1 Ordynacji podatkowej, spadkobiercy przejmują przewidziane w przepisach majątkowe prawa i obowiązki spadkodawcy, a w myśl art.98§1 ww. ustawy do odpowiedzialności spadkobierców za zobowiązania składkowe stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny. Wysokość kwot zobowiązań z poszczególnych tytułów, za które Z. G. ponosi odpowiedzialność, została zatem ustalona na dzień śmierci spadkodawcy.

W dniu 22 lutego 2016 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie Z. G. od ww. decyzji, w którym wniesiono o jej zmianę i uznanie, że nie ponosi ona odpowiedzialności za zobowiązania spadkodawcy C. G. (1) w wysokości wskazanej w decyzji oraz za wskazane tam okresy. Zaskarżonej decyzji zarzuciła:

- naruszenie prawa materialnego i przepisów postępowania poprzez zastosowanie art.100§1 i 2 oraz art.97§11 ustawy Ordynacja podatkowa w związku z art.31 i 21 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w sytuacji niewyjaśnienia stanu faktycznego sprawy i tym samym rażące naruszenia zasad ogólnych kodeksu postępowania administracyjnego,
- błędne zastosowanie w dokonywanych rozliczeniach rozporządzenia Rady Ministrów z 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczenia składek , do poboru których zobowiązany jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Skarżąca wskazała, że kwoty zaległości wskazane w piśmie z dnia 19 sierpnia 2015 r. oraz w piśmie z dnia 3 listopada 2015 r. są różne, a ponadto, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie wskazał szczegółowego sposobu wyliczenia odsetek, daty wymagalności roszczenia oraz stopy odsetek. Zdaniem skarżącej Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie udowodnił, że od wskazanej kwoty należności głównej należą mu się odsetki w wymienionej w piśmie wysokości oraz że ww. należności nie zostały spłacone. Odwołująca nie kwestionowała podstawy prawnej dotyczącej odpowiedzialności spadkobiercy za zobowiązania spadkodawcy na którą powołuje się Zakład Ubezpieczeń Społecznych w decyzji nr (...) z dnia 14 stycznia 2016 r. Natomiast podniosła, że ma wątpliwości w zakresie ustalonej przez organ rentowy kwoty za którą ma ponosić odpowiedzialność za spadkodawcę C. G. (1). Przed wydaniem decyzji z dnia 14 stycznia 2016 r. nr (...) (doręczona w dniu 19 stycznia 2015 r.) nie zostało jej bowiem doręczone rozliczenie, o które wnioskowała, a co zostało podniesione w piśmie z dnia 22 stycznia 2016 r. Natomiast załączone do pozostałych pism rozliczenia nie są kompletne. Ubezpieczona powinna zostać szczegółowo poinformowana kiedy i jakie kwoty były wymagalne, kiedy zostały dokonywane wpłaty, w jaki sposób (wpłata bezpośrednia, tryb egzekucyjny), jak zostały zarachowane. Jakie było saldo po wpłacie z rozbiorem na należność główną, odsetki i ewentualnie inne koszty. Z uwagi na fakt, iż należności dotyczą odległych okresów organ powinien takie pismo z załączonym zestawieniem sporządzić z urzędu żeby przekonać stronę, że decyzja którą zamierza wydać odpowiada stanowi faktycznemu. Organ jednak tego nie uczynił czym rażąco naruszył prawo. C. G. (2) był zobowiązany do opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 1 kwietnia 2003 r. do 27 grudnia 2013 r. Składki były regulowane w miarę możliwości finansowych i majątkowych ubezpieczonego. Wpłaty na rzecz wierzyciela dokonywane były dobrowolnie, w trybie postępowania

egzekucyjnego w tym potrącone ze świadczeń emerytalnych, do których ubezpieczony był uprawniony. Pismem z dnia 4 grudnia 2012 r. ZUS poinformował zobowiązanego, że ostatnia rata wynikająca z tytułu wykonawczego zostanie potrącana z jego świadczenia za grudzień 2012 r. Pomimo złożonych wyjaśnień przez ZUS, nie jest zrozumiałe dlaczego zatem z systemu informatycznego ZUS wynika, że C. G. (1) posiada zadłużenie za okres poprzedzający 2012 r. Z pisma z dnia 20 stycznia 2006 r. wynika, że w styczniu 2006 r. ZUS dokonał ostatniego potrącenia w kwocie 259,52 zł z emerytury. Wobec powyższego wątpliwość budzi stwierdzenie, że C. G. (1) posiada nadal zaległości również za okres przed 2006 r. Powyższe wątpliwości były podnoszone w pismach zaadresowanych do ZUS. W piśmie z dnia 13 lutego 2013 r. ZUS wskazał również, że od marca 2013 r. ze świadczenia przysługujących ubezpieczonemu będzie dokonywane potrącenie. W piśmie ZUS z 23 grudnia 2015 r. wskazano wykaz wpłat zrealizowanych w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym. Ostatnia kwota została potrącona w kwietniu 2013 r. W decyzji o waloryzacji emerytury z 5 marca 2013 r. ZUS poinformował, że świadczenie zmniejsza się z powodu zajęcia w trybie egzekucji o 836,24 zł. Następnie pismem z dnia 22 sierpnia 2013 r. zatytułowanym wezwaniem do zapłaty, ZUS stwierdził, że zaległość na dzień 22 sierpnia 2013 r. wynosi 275,19 zł. Ubezpieczony dokonał zapłaty składek z ww. okresy. Na kwotę wynikającą z wezwania składają się niedopłaty za luty 2013 i marzec 2013 po 6,73 zł oraz składka za czerwiec 2013 r., która została zapłacona dopiero we wrześniu 2013 r. po otrzymaniu wezwania do zapłaty. Od tego momentu ZUS nie przysyłał żadnych pism w sprawie zadłużenia, nie dokonywał również od maja 2015 r. potrąceń z emerytury C. G. (1). Wobec powyższych rozbieżności należy stwierdzić, że ZUS nie uwodnił, że istnieją nieopłacone składki we wskazanej wysokości. Brak jest również wytłumaczenia na zaprzestanie dokonywania potrąceń z emerytury, podczas gdy jak twierdzi ZUS istniało zadłużenie za lata 2007-2010 i jednocześnie wezwanie ubezpieczonego do zapłaty kwoty w wysokości 275,19 zł. ZUS powinien w odpowiedzi na składane pisma wskazać szczegółowe rozliczenie wszystkich wpłat dokonywanych tytułem składek zdrowotnych. Z uwagi na nieregularność wpłat, różne tryby ich ściągnięcia i egzekwowanie przez ZUS nie zawsze najdawniej wymagalnych należności, jest to niezbędne celem ustalenia czy spadkobierca Z. G. ponosi odpowiedzialność z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 11 466,56 zł (na dzień 27 lutego 2013 r.). Ubezpieczona podniosła zarzut przedawnienia należności za listopad 2005 r. (wymagalne w grudniu 2015 r.) oraz należności za 2006 r. (wymagalne w styczniu 2006 r.).

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

C. G. (1) podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresie od 1 kwietnia 2003 r. do 27 grudnia 2013 r.

(okoliczność bezsporna)

C. G. (1) zmarł w dniu 27 grudnia 2013 r. Spadek po nim, na podstawie testamentu z dnia 12 października 2013 r., nabyła w całości jego żona Z. G.. Akt poświadczenia dziedziczenia sporządzono w dniu 22 października 2014 r.

(akt poświadczenia dziedziczenia k.12 – 12 odwrót akt ZUS)

C. G. (1) nie opłacił w należytej wysokości następujących składek na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego:

- za listopad 2005 r. – niedopłata w wysokości 50,98 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 50 zł (razem 100,98 zł),

- za styczeń 2006 r. - niedopłata w wysokości 6,30 zł,

- za czerwiec 2007 r. - niedopłata w wysokości 184,80 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 147 zł (razem 331,80 zł),

- za lipiec 2007 r. - niedopłata w wysokości 184,80 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 145 zł (razem 329,80 zł),

- za sierpień 2007 r. - niedopłata w wysokości 184,80 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 144 zł (razem 328,80 zł),
- za wrzesień 2007 r. - niedopłata w wysokości 189,85 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 146 zł (razem 335,85 zł),
- za październik 2007 r. - niedopłata w wysokości 189,85 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 143 zł (razem 332,85 zł),
- za listopad 2007 r. niedopłata w wysokości 189,85 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 142 zł (razem 331,85 zł),
- za grudzień 2007 r. niedopłata w wysokości 195,15 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 143 zł (razem 338,15 zł),
- za styczeń 2008 r. niedopłata w wysokości 195,15 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 141 zł (razem 336,15 zł),
- za luty 2008 r. niedopłata w wysokości 195,15 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 139 zł (razem 334,15 zł),
- za marzec 2008 r. niedopłata w wysokości 209,59 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 147 zł (razem 356,59 zł),
- za kwiecień 2008 r. niedopłata w wysokości 209,59 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 144 zł (razem 353,59 zł),
- za maj 2008 r. niedopłata w wysokości 209,59 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 142 zł (razem 351,59 zł),
- za czerwiec 2008 r. niedopłata w wysokości 205,87 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 137 zł (razem 342,87 zł),
- za lipiec 2008 r. niedopłata w wysokości 205,87 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 134 zł (razem 339,87 zł),
- za sierpień 2008 r. niedopłata w wysokości 205,87 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 131 zł (razem 336,87 zł),
- za wrzesień 2008 r. niedopłata w wysokości 212,78 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 133 zł (razem 345,78 zł),
- za październik 2008 r. niedopłata w wysokości 212,78 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 130 zł (razem 342,78 zł),
- za listopad 2008 r. niedopłata w wysokości 212,78 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 128 zł (razem 340,78 zł),
- za grudzień 2008 r. niedopłata w wysokości 215,35 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 127 zł (razem 342,35 zł),
- za styczeń 2009 r. niedopłata w wysokości 215,35 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 125 zł (razem 340,35 zł),

- za luty 2009 r. niedopłata w wysokości 215,35 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 123 zł (razem 338,35 zł),
- za marzec 2009 r. niedopłata w wysokości 224,24 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 126 zł (razem 350,24 zł),
- za kwiecień 2009 r. niedopłata w wysokości 224,24 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 124 zł (razem 348,24 zł),
- za maj 2009 r. niedopłata w wysokości 224,24 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 122 zł (razem 346,24 zł),
- za czerwiec 2009 r. niedopłata w wysokości 224,24 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 120 zł (razem 344,24 zł),
- za lipiec 2009 r. niedopłata w wysokości 224,24 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 118 zł (razem 342,24 zł),
- za sierpień 2009 r. niedopłata w wysokości 224,24 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 116 zł (razem 340,24 zł),
- za wrzesień 2009 r. niedopłata w wysokości 224,24 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 114 zł (razem 338,24 zł),
- za grudzień 2009 r. niedopłata w wysokości 224,24 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 109 zł (razem 333,24 zł),
- za styczeń 2010 r. niedopłata w wysokości 233,32 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 111 zł (razem 344,32 zł),
- za luty 2010 r. niedopłata w wysokości 233,32 zł plus odsetki nieopłacone na dzień 27 grudnia 2013 r. w wysokości 109 zł (razem 342,32 zł),
- za luty 2013 r. niedopłata w wysokości 6,30 zł,
- za marzec 2013 r. niedopłata w wysokości 6,30 zł,
- za wrzesień 2013 r. niedopłata w wysokości 261,73 zł,
- za październik 2013 r. niedopłata w wysokości 261,73 zł,
- za listopad 2013 r. niedopłata w wysokości 261,73 zł,

Łączna kwota nieopłaconych należności wyniosła 11.466,66 zł (w tym należność główna w kwocie 7.356,66 zł oraz odsetki liczone na dzień 27 grudnia 2013 r. w kwocie 4.110 zł).

(zestawienie należności k.31 – 32 akt ZUS)

Z treści decyzji o waloryzacji emerytury z dnia 5 marca 2013 r. wynika, że należne C. G. (1) świadczenie emerytalne uległo zmniejszeniu z powodu zajęcia wierzytelności w trybie egzekucji administracyjnej o kwotę 836,24 zł.

(decyzja k.14)

Z rachunku bankowego należącego do C. G. (1) wynika, że dokonał on następujących wpłat pieniężnych z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne:

- z dnia 18 marca 2013 r. na kwotę 255 zł za luty 2013 r.,
- z dnia 17 czerwca 2013 r. na kwotę 261,75 zł za kwiecień 2013 r.,
- z dnia 15 lipca 2013 r. na kwotę 261,75 zł za maj 2013 r.,
- z dnia 16 sierpnia 2013 r. na kwotę 261,75 zł za lipiec 2013 r.,
- z dnia 15 października 2013 r. na kwotę 261,75 zł za sierpień 2013 r.,

(wyciąg rachunku bankowego k.36 – 50)

Powyższe kwoty wpłat zostały uwzględnione przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu nieopłaconych przez C. G. (1) kwot należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne.

(pismo procesowe k.75)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie ww. dowodów z dokumentów. Podkreślić należy, że jakkolwiek skarżąca w treści odwołania wskazywała na liczne uchybienia organu rentowego przy ustaleniu kwoty zaległości, to jednak nie przedstawiła dowodów, które pozwoliłyby zakwestionować ustalenia organu rentowego zawarte w treści zaskarżonej decyzji. Wprawdzie z treści złożonych przez wnioskodawczynię wyciągów bankowych wynika, że C. G. (1) dokonywał wpłat należnych składek na ubezpieczenie zdrowotne, ale okresy te zostały uwzględnione w treści zaskarżonej decyzji. W niniejszej sprawie nie zgromadzono dowodów, które w jakikolwiek sposób pozwoliłyby zakwestionować ustalenia poczynione przez organ rentowy. Podnieść należy, że nie jest rzeczą Sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron reprezentowanej przez zawodowego pełnomocnika i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art.232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art.3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art.227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art.6 k.c.) (wyroki Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996r., I CKU 45/96, z 7 października 1998 r., sygn. II UKN 244/98).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art.31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz.963 z późn. zm.) do należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne stosuje się wymienione w art.31 przepisy Ordynacji podatkowej - m.in. art.97§1 i art.98§1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 60 ze zm.)

Stosownie do treści art.100§1 Ordynacji podatkowej organ podatkowy orzeka w jednej decyzji o zakresie odpowiedzialności lub uprawnień poszczególnych spadkobierców na podstawie decyzji ostatecznych wydanych wobec spadkodawcy oraz jego zobowiązań wynikających z prawidłowych deklaracji, a w myśl §2 jeżeli deklaracja złożona przez spadkodawcę jest nieprawidłowa lub deklaracji nie złożono, orzekając o zakresie odpowiedzialności lub uprawnień spadkobierców, organ podatkowy jednocześnie ustala lub określa kwoty

Zgodnie z art.97§1 oraz art.98 Ordynacji podatkowej spadkobiercy podatnika przejmują przewidziane w przepisach prawa podatkowego majątkowe prawa i obowiązki spadkodawcy, a do ich odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe spadkodawcy stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o przyjęciu i odrzuceniu spadku oraz o odpowiedzialności za długi spadkowe.

W art.1012 k.c. stanowi, że spadkobierca może bądź przyjąć spadek bez ograniczenia odpowiedzialności za długi (przyjęcie proste), bądź przyjąć spadek z ograniczeniem tej odpowiedzialności (przyjęcie z dobrodziejstwem inwentarza), bądź spadek odrzucić. Do chwili przyjęcia spadku spadkobierca odpowiada za długi spadkowe tylko ze spadku zaś od chwili przyjęcia spadku, ponosi odpowiedzialność za te długi z całego swojego majątku. Wejście w ogół praw i obowiązków majątkowych spadkodawcy, które jest istotą przyjęcia spadku powoduje, że spadkobierca ponosi odpowiedzialność za zobowiązania, których podmiotem był zmarły. Z otwarciem spadku ustawa łączy powstanie także innych zobowiązań, których podmiotem staje się spadkobierca. Wszystkie te zobowiązania są określane jako długi spadkowe.

Zakres odpowiedzialności spadkobiercy zależy od treści oświadczenia o przyjęciu spadku. Zgodnie z treścią art.1031§1 k.c. w razie prostego przyjęcia spadku spadkobierca ponosi odpowiedzialność za długi spadkowe bez ograniczenia, natomiast w przypadku przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza spadkobierca ponosi odpowiedzialność za długi spadkowe tylko do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku.

W niniejszej sprawie nie ulegało wątpliwości, że spadek po C. G. (1), na podstawie testamentu z dnia 12 października 2013 r., nabyła w całości jego żona Z. G. i tym samym weszła w ogół jego praw i obowiązków majątkowych. Z. G. ponosi zatem odpowiedzialność za zobowiązania spadkodawcy z tytułu nieopłaconych przez niego składek na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego w okresach wskazanych w decyzji. Wobec zaś braku podważenia przez skarżącą kwot należności wskazanych w treści zaskarżonej decyzji, Sąd nie znalazł podstaw do uznania, że decyzja ta jest niezgodna z ustalonym w niniejszej sprawie stanem faktycznym.

W odniesieniu do podnoszonego przez wnioskodawczynię zarzutu przedawnienia należności za listopad 2005 r. oraz należności za styczeń 2006 r., a także odsetek wskazać należy, że zarzut ten nie mógł zostać uwzględniony.

Zgodnie z art.24 ust.2 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za należności z tytułu składek rozumie się składki oraz odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz opłatę dodatkową. Stosownie zaś do treści ust.4 należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-6. Niemniej jednak w chwili gdy stały się wymagalne roszczenia co do których wnioskodawczyni podniosła zarzut przedawnienia, obowiązywał termin przedawnienia wynoszący 10 lat (brzmienie art.24 ust.4 w okresie od 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.) i jedynie wykazanie upływu powyższego terminu mogłoby skutkować jego uwzględnieniem. Zważywszy zaś na treść ust.6 (również obowiązującego w okresach podniesionych przez wnioskodawczynię) wskazującego, że bieg terminu przedawnienia, ulega zawieszeniu od dnia śmierci spadkodawcy do dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo zarejestrowania aktu poświadczenia dziedziczenia (nie dłużej jednak niż do dnia, w którym upłynęły 2 lata od śmierci spadkodawcy), a także biorąc pod uwagę termin jaki upłynął do momentu zawieszenia biegu terminu przedawnienia (tj. dnia śmierci spadkodawcy) oraz od dnia kiedy doszło do zarejestrowania aktu poświadczenia dziedziczenia, nie upłynął 10 – letni termin przedawnienia.

W odniesieniu zaś do przedawnienia odsetek wskazać należy, że przedawnieniu ulegają należności z tytułu składek, a zatem przedawnienie składki skutkuje przedawnieniem należności ubocznych tj. odsetek za zwłokę. Tym samym nie może dojść do przedawnienia należności ubocznych bez stwierdzenia przedawnienia zobowiązania składkowego.

Wobec powyższego podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie o czym orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. zasądzając od Z. G. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 4.800 zł.

Od 1 stycznia 2016 roku obowiązuje rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz.1804 z późn. zm.). Sąd ustalił powyższą kwotę w oparciu o § 2 pkt 5 ww. rozporządzenia w związku z §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1667) zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności

radców prawnych, biorąc pod uwagę wartość przedmiotu sporu tj. 11.466,66 zł. W niniejszej sprawie nie uległo bowiem wątpliwości, że niniejsze postępowanie nie dotyczyło świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego, a w swej istocie odnosiło się do wysokości świadczeń podlegających zwrotowi.

Na marginesie Sąd pragnie zaznaczyć, że w niniejszej sprawie nie było możliwym zastosowanie dyspozycji art.102 k.p.c. pozwalającego Sądowi, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, na zasądzenie od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążenia jej w ogóle kosztami. Wskazać należy, iż obciążenie strony, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, może w okolicznościach konkretnej sprawy pozostawać trudne do pogodzenia z poczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego. Z tego względu ustawodawca przewidział w powyższym przepisie specjalne unormowanie pozwalające nie obciążać strony przegrywającej obowiązkiem zwrotu przeciwnikowi całości lub części kosztów. Ideę tę urzeczywistnia wyrażona w komentowanym przepisie zasada słuszności. Należy zauważyć, iż art.102 k.p.c. nie konkretyzuje w żaden sposób pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych. Ocena, czy taki wypadek rzeczywiście zachodzi, pozostawiona została uznaniu Sądu. Musi ona mieć na względzie całokształt okoliczności sprawy, a zatem te związane z przebiegiem procesu, ale również pozostające poza jego zakresem. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z punktu widzenia zasad współżycia społecznego. Kryteria pomocne przy rozstrzyganiu o istnieniu, czy też nieistnieniu przesłanek zastosowania zasady słuszności wskazane zostały w licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego. Niemniej jednak, o ile zastosowanie powyższego przepisu nie jest uzależnione od wniosku strony, to jednakże rolą pełnomocnika było wykazanie istnienia takich szczególnych okoliczności w sytuacji życiowej i materialnej strony, które uzasadniałyby jego zastosowanie. Takich okoliczności strona nie wykazała, samo zaś zadłużenie wynikające z zaskarżonej decyzji nie przesądza o trudnej sytuacji materialnej strony, a i przedmiot sprawy nie daje podstaw do twierdzenia o szczególnych okolicznościach związanych z przebiegiem postępowania (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18 maja 2016 r., sygn. akt III AUa 57/16)

(S.B.)

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

20.03.2017 r.